

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej

na posiedzeniu w trybie art. 530 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 14 czerwca 2013 r.,

w sprawie **R. K.**

zażalenia wniesionego przez skazanego,

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w C. z dnia 11 kwietnia 2013 r. o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 26 marca 2013 r.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku skazanego z dnia 4 kwietnia 2013r. o sporządzenie pisemnego uzasadnienia i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 26 marca 2013r. Powodem wydania tego zarządzenia było niezachowanie przez skazanego zawitego terminu 7 dni, określonego w art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k., przy czym dodać należy, że identyczny termin przewiduje również art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k.

Po doręczeniu zarządzenia R. K. w dniu 22 kwietnia 2013r. złożył pismo procesowe adresowane do Sądu Najwyższego, nazwane „zażaleniem”, w którym jednak nie odniósł się do samego zarządzenia, a opisał przyczyny, dla których – jego zdaniem – utrzymany wyrok Sądu Rejonowego w M. był niesłuszny i krzywdzący. Po wezwaniu skazanego do sprecyzowania czy pismo to należy uznać za zażalenie na zarządzenie z dnia 11 kwietnia 2013r., R. K. stwierdził, że pismo z

dnia 22 kwietnia, stanowi „odwołanie” od wyroku Sądu Okręgowego i „podtrzymał” jego zasadność. Wobec takiej treści oświadczenia, Przewodniczący uznał, że pismo skazanego z dnia 22 kwietnia 2013r. stanowi zażalenie na zarządzenie z dnia 11 kwietnia 2013r. o odmowie doręczenia odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem i zażalenie przekazał Sądowi Najwyższemu do rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył co następuje.

Treść pism sporządzanych przez R. K. wskazuje, że nie do końca rozumie on sens i konsekwencje zaskarżonego zarządzenia. Skazany nie podjął bowiem ogóle polemiki z przyczyną, dla której zarządzeniem tym odmówiono przyjęcia jego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 26 marca 2013r. Niemniej, w ramach kontroli instancyjnej, stwierdzić należy, iż zaskarżone zarządzenie znajduje pełne podstawy faktyczne i prawne – i to również w kontekście traktowania wniosku skazanego o doręczenie uzasadnienia wyroku, jako zapowiadającego kasację, co wynika z jego wskazania, że uzasadnienie jest mu potrzebne „do napisania odwołania” (k.226).

Wyrok Sądu Okręgowego zapadł w dniu 26 marca 2013r., po przeprowadzeniu w tym dniu rozprawy apelacyjnej, w której skazany i jego obrońca brali udział (k.217), choć skazany nie stawił się na ogłoszenie wyroku (k.218), którym utrzymano w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji, a apelacje uznano za oczywiście bezzasadne. W takiej sytuacji wniosek o pisemne sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego może być skutecznie złożony w terminie zawitym 7 dni od ogłoszenia wyroku (art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k.), przy czym ten sam termin odnosi się do zainicjowania postępowania kasacyjnego – art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. Wskazany termin zawity upływał wraz z końcem dnia 2 kwietnia 2013r. (wtorek). R. K. wniosek „o przysłanie uzasadnienia” złożył w dniu 4 kwietnia 2013r., datę tę umieszczając na wniosku (k.226) i wynika też ona ze stempla pocztowego (k.227).

W tym stanie rzeczy trzeba stwierdzić, że w oczywisty sposób skazany przekroczył termin zawity, czego konsekwencją było właśnie wydanie zaskarżonego zarządzenia. Brak jakiegokolwiek argumentacji skazanego podważającej powyższy stan sprawy, prowadził do wniosku o bezzasadności zażalenia, a w konsekwencji do utrzymania w mocy zaskarżonego zarządzenia.

